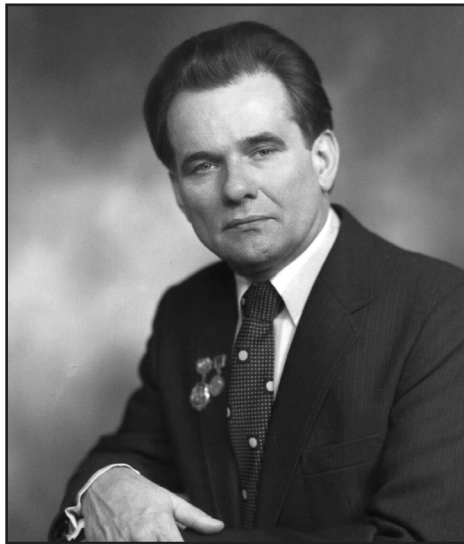

НЕКРОЛОГИ

УДК 617.3(477-25)(092)Скляренко(045)

Євген Тимофійович Скляренко

18 листопада 2016 року на 93-му році пішов із життя видатний вчений, педагог, лікар, двічі лауреат Державної премії України, заслужений діяч науки України, учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни.

Життя Є. Т. Скляренка — яскравий приклад благородного служіння своїй Батьківщині, обраній справі, вірності своїм ідеалам та переконанням.

Перші кроки на шляху становлення спеціаліста-лікаря Євген Тимофійович пройшов у далекому 1945 році. Відразу після демобілізації у тяжких умовах післявоєнного часу розпочав навчатись великій медицині спочатку у Вінницькому, а потім у Львівському медичному інституті, який і закінчив з відзнакою у 1950 році. Його призначили завідувачем Шевченківської дільничної лікарні Кілійського району Одеської області. Уже на початку свого професійного шляху Є. Т. Скляренко відрізнявся від інших інтернів прагненням до знань і підвищенням своїх професійних навичок, умінням науково обґрунтовувати результати профілактично-лікувальної роботи.

З одного боку, біль у пораненій нозі, а з іншого — творчий науковий підхід до розв'язання питань, які виникають під час практичної діяльності, постійний пошук нового, бажання творити та

зробити значно більше, ніж це можливо в умовах дільничної лікарні зумовили приїзд Є. Т. Скляренка у 1952 році до Києва.

В Інституті травматології та ортопедії він пройшов шлях від клінічного ординатора до доктора медичних наук, професора, керівника клініки захворювань суглобів у дорослих. У колективі інституту, де працювали та творили всесвітньо відомі вчені професори Єлецький О. Г., Фруміна Г. Є. та інші, Євген Тимофійович розкрив свій яскравий творчий талант науковця-дослідника та хірурга-новатора, який завжди йшов попереду у вирішенні науково-практичних задач. Важливу роль у формуванні вченого та клініциста відіграв його вчитель професор Клімов К. М.

У 1959 році Є. Т. Скляренко захистив кандидатську дисертацію за темою «Оперативне лікування переломів вертлюгової ділянки», а у 1966 — докторську «Хірургічне лікування хворих на ревматоїдний артрит у III ст.», у 1968 отримав вчене звання професора. Євген Тимофійович плідно працював над найактуальнішими проблемами травматології та ортопедії, не припиняв консультативну та лікувальну роботу, навчав асистентів та спеціалістів.

Під час педагогічної роботи Є. Т. Скляренка на посаді керівника клініки у 1957–1999 роках та потім професора на кафедрі яскраво розкрився талант видатного педагога, який виховав багато висококваліфікованих спеціалістів-лікарів та науковців, які зараз працюють в Україні та за її межами. Професор Скляренко — засновник нового наукового напрямку і школи в ортопедії, травматології та ревмоортопедії, автор розробки низки реконструктивно-відновних операцій на великих суглобах, за що йому присуджено Державні премії України. Ним обґрунтовано і запропоновано залучення в клінічну практику методики лікування дегенеративно-дистрофічних уражень суглобів залежно від стану патологічного процесу, систематизовано номенклатуру, введено класифікацію захворювань суглобів, переломів проксимального кінця стегнової кістки, розроблено

методику закритого остеосинтезу внутрішньосуглобових переломів колінного суглоба.

Багатогранною була й громадська діяльність професора Скляренка Є. Т. Він неодноразово обирався членом правління Всесоюзних та Республіканських наукових товариств ортопедів-травматологів та ревматологів, членом правління і заступником голови наукового товариства ревматологів України, головою I Національного конгресу ревматологів. Євген Тимофійович був головним редактором науково-практичного фахового журналу «Літопис травматології та ортопедії», членом ради журналів «Український ревматологічний журнал», «Ортопедия, травматология и протезирование», «Вісник травматології та ортопедії». На сторінках цих видань постійно друкувалися розробки як учнів, так і самого професора.

Євген Тимофійович Скляренко — обдарована творча особистість. З під його пера вийшла не одна поетична збірка, де автор виклав своє життєве кредо, любов до Батьківщини та громадську позицію. В одному з його віршів читаємо:

Я вдячний долі, вдячний Богу
За ту даровану дорогу,
Яку дісталось долать.
За працю щирю для народу,
За віру вічну свого роду,
Стремління істини шукать!

***

Вже півсторіччя на передовій!
Літа пройшли, вірніше пролетіли
І ні на крок з тобою, друже мій
Не відійшли, бо боротьбою жили.
Своє життя віддали за життя!
У боротьбі черпали мужність, сили.
Хіба є в світі вищі почуття
Ніж ті, коли батькам рятуєш сина?
Нам притаманна чуйність, співчуття
Душею, серцем горе розуміти.
Твій труд несе здоров'ю вороття:
Для цього варто жити і служити.

Наш колега, товариш, вчитель Євген Тимофійович Скляренко завжди залишатиметься прикладом у роботі та особистому житті. Світла йому пам'ять!

ВГО «Українська асоціація ортопедів-травматологів»

Колектив Національного медичного університету імені О. О. Богомольця

Колектив ДУ «Інститут травматології та ортопедії НАМН України»

Редакційна колегія журналу «Ортопедия, травматология и протезирование»